

Spoštovani starši!

Ker na šolah opažajo, da se je pogosteje začelo pojavljati, da prihajajo k pouku otroci, ki so bolani, smo napisali nekaj priporočil, kdaj naj otrok ostane doma.

Vsekakor ne sodi v šolo otrok z vročino, ne le zaradi njega samega, ampak tudi zaradi drugih otrok, kajti kužnost in s tem možnost širjenja bolezni na zdrave otroke je največja v prvih dneh bolezni.

Pojavlja se dilema ali poslati otroka v šolo, ki ima le nahod brez drugih znakov bolezni. Če se res dobro počuti, nima vročine in mu ne teče kar naprej iz nosu in oči potem verjetno res nima nekega večjega pomena, da bi ostal doma. Še posebej, če ga naučimo kako pravilno čistiti nos in mu privzgojimo občutek za higieno rok, kajti večina bacilov se prenaša s kapljicami in preko neumitih ali preslabo umitih rok.

V kolikor pa poleg nahoda otrok tudi kašlja, ga boli trebuh, težko požira, je utrujen, ima glavobol, mu je celo slabo ali bruha in ima drisko pa nikakor ne sodi v kolektiv, tudi če nima vročine. V šolo ne sodi niti otrok z izpuščaji, dokler zdravnik ne poda mnenja, da je sposoben ponovne vključitve.

Kar se tiče samega kašlja, ni univerzalnega navodila, saj ima kašelj mnogo vzrokov in je v precejšnji meri znak preobčutljivih dihal in kot tak ne predstavlja nobene posebne nevarnosti za okolico. V vsakem primeru velja navodilo, da če se pojavi kašelj, ki po enem tednu ne mine, je potreben pregled pri zdravniku, ki bo potem podal mnenje, ali je tak otrok sposoben za vključitev v kolektiv.

Zadnje leto se pojavljajo posamezni primeri oslovskega kašlja, zato naj zapišemo še nekaj besed o tej bolezni.

S cepljenjem so zaščiteni otroci od prvega do petega ali šestega leta starosti, nato začne zaščita po cepljenju upadati. Bolezen se običajno začne z znaki blagega prehlada, značilen kašelj v napadih pa prične običajno šele po 2 – 3 tednih. Žal je tako, da se otroci običajno ves čas bolezni počutijo dobro, so brez vročine in zaradi tega seveda ne ostanejo doma. Kužnost pa je največja tudi pri tej bolezni v začetni fazi obolenja, ko še nikakor ne moremo vedeti, da gre ravno za oslovski kašelj in ne za običajni prehad. Ko se enkrat bolezen mikrobiološko ali serološko potrdi, dobi oboleli antibiotik, ki pa običajno ne vpliva kaj dosti na sam kašelj in s tem trajanje bolezni. Zdravi se predvsem zaradi tega, ker se na ta način odstrani bakterijo in prepreči nadaljnje širjenje v okolico. Bolnik po jemanju antibiotika ni več kužen in se brez nevarnosti vključi v kolektiv, čeprav bo kašljal še kar nekaj časa. Kašelj običajno traja dva do tri mesece in se ga z dosedaj znanimi zdravili ne da prej pozdraviti in je le znak ranjene sluznice dihalne poti, ki rabi svoj čas, da se obnovi.

V primeru, da je bil zdrav otrok v dalj časa trajajočem stiku z bolnikom, ki preboleva oslovski kašelj in še ni bil zdravljen (vsaj eno uro trajajoč kontakt) ter potem zboli s kašljem, je vsekakor smiselno, da pride na pregled k zdravniku kljub temu, da nima vročine.